

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

La

Abonament nou

pentru

Octombrie—Decembrie a. c.,

cu prețurile însemnate în capul foii,

învită

Administrațiunea ziarului

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire
atât în Monarhie cât și în România prin
mandate postale (*Posta utalvány — Post-
Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie
pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne
comunica eventual pe lângă localitatea,
unde se află, și **posta ultimă**; ear'
domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi
pe mandatul postal **adresa tipărită**
dela fașile, în cari li s'au trimis ziarul
până acuma.

Sibiu, 27 Septembrie st. v.

Întrunindu-se deputații universității
săsesci, ca să stabilească budgetul de chel-
tueli pentru anul viitor, mai multe co-
mune bisericesci, între care și câteva ro-
mânesci, dimpreună cu consistoriul archi-
diecesan din Sibiu au cerut subvențiuni
pentru deosebite scopuri școlare.

Nu vom cerceta, dacă se putea ori
nu acorda aceste subvențiuni.

Punem chiar cazul, că nu se puteau
și majoritatea deputaților se afla în posi-
țiunea neplăcută de a fi silită să le refuse.

Mergem chiar mai departe și punem
și cazul, că aceia, care au făcut cererile
de subvențiuni, le-au făcut știind, că sub-
vențiunile, cel puțin astă dată nu se pot
acorda, anume, ca să provoace un conflict.

Posițiunea majorității era grea. Re-
fusul, pe care era silită să-l facă, este în
sine un lucru greu; nu-i rămânea dar,
decât să caute o formă mai mult ori mai
puțin blândă pentru prezentarea lui.

Această formă n'a găsit-o, ba chiar
nici n'a căutat-o majoritatea; din contră,
ea nu s'a mărginit a refusa ceea ce nu
poate să acorde, ci i-a mai și luat în
batjocură pe cei refușați.

Dar batjocura e lucru individual. Am
fi nedrepti, dac'am generalisa vina, pe
care o are îndeosebi raportorul, D-l de-
putat Zay.

Sașii se pretind un popor cult și în
deosebi nouă nu ni se poate spune, că o
contestăm aceasta: suntem dar convinși,
că întocmai precum noi nu putem lua
tale quale răspunderea pentru ceea ce face
ori are să facă D-l Pécourariu, nici opinia
publică săsească nu poate să aprobe
lipsa de tact și manierele oare-cum bur-
șicoase ale D-lui Zay.

Cum stau lucrurile?

Din veniturile universității săsesci
90,000 fl. se folosesc pentru scopuri sco-
lare săsesci și numai vreo 7000 fl. pentru
scopuri școlare românesci. Fără îndoială,
că timp îndelungat Sașii ei singuri au

dispus de fonduri și astăzi tot ei dau
majoritatea covârșitoare a deputaților. Deci
nu numai ei sunt „*beati possidentes*“, dar
totodată ei sunt aceia, care pot să dispună.

Întocmai precum Maghiarii pot să
dispună de fondurile statului ungar, pot și
Sașii să dispună de fondurile universității
săsesci.

Remâne însă întrebarea, dacă și fac
înțelepțesc, când fac ceea ce pot, dacă
este ori nu bine pentru dânșii și pentru
noi toți, să accentueze și ei principiul:
Dispune cel ce poate, câtă vreme poate.

Noi credem că nu, căci pot să-i de-
gvernului pretext de intervenire, ceea ce
este rău și pentru dânșii, și pentru noi,
căci ne-a vădut Dumnezeu, când ajungem
să cerem protecția guvernului față cu im-
punerile Sașilor.

Dar nu aceasta e cea mai rea parte
a lucrului.

Având majoritatea, Sașii au refuzat
subvențiunile pentru cuvântul, că nu sunt
fonduri disponibile, ba există chiar un
deficit.

Cei refușați sunt foarte dispuși a pre-
supune, că acest cuvânt nu e în adevăr
decât un pretext, și a dice: „Pentru voi
sunt, dar pentru noi nu“.

Eată dar, că cesțiunea se presentă în
forma unui conflict al intereselor de rasă.

Aceasta trebuia s'o evite majoritatea
cu ori-și-ce preț.

Din contră, ea a accentuat-o.

A pretextat un deficit, care s'a do-
vedit în urmă fictiv.

Ba dl deputat Zay a făcut un pas
și mai departe.

Într'una dintre petițiunile date uni-
versității se ating frecările de rasă, „in-
stinctele brutale“ ale masselor și se accen-
tuează, că numai prin cultură se pot su-
prima aceste instincte. Domnul deputat
Zay restălmăcesce acest pasagiu din pe-
tițiune, face capital din el și, om de spi-
rit ce este, îi ia în ris pe petiționari.

Eată, dice el, pericolul, de care sîn-
tem amenințați, dacă nu vom acorda sub-
vențiunea cerută: eu sunt emoționat, în-
timidat, dispus a da de frică ceea ce însă
durere nu pot.

Apoi aceasta e o provocare fățișă.

Dacă e vorba de „instincte brutale“,
noi Românii, ori cât de inculți ne vor fi
socotind atât de „cultii“ noștri concetățeni
sași, nu avem privilegiul exclusivității, ele
sunt omenesci, și Răsăritenii de Sași au
fost împușcați, tâlhăresce, din dosul tufei.
Nu dar de „instinctele brutale“ ale Ro-
mânilor în deosebi e vorba, ci de „instinc-
tele brutale“, care se sgândăresc atât în
noi, cât și în Sași, prin nise procederi
lipsite de tact și prin purtări burșicoase ca
ale distinsului patriot și eminentului om
politic dl deputat Zay.

Dacă Sașii aprobă asemenea purtări,
atunci cesțiunea între noi și dânșii e pusă
cu totul altfel decât credeam noi că tre-
buie să fie pusă. Înțelegem prea bine, că
ei se îngrădesc și își asigurază interesele:

trebuie, sînt datori să o facă aceasta. Ceea
ce nu primim însă și nu putem primi e
forma, în care au făcut-o în acest cas, și
aceasta dovedește, că e o fățarnicie apro-
pierea dintre noi și dânșii, că nici ei nu
înțeleg mai bine decât Maghiarii, că în
luptă unii cu alții ne vom consuma și că
tot noi, cei mulți înfipti în pământ și de-
prinși cu miseriile vieții, vom rămâne la
urmă.

Această luptă nu o voim, fiindcă ea
ne consumă puterile într'un timp, în care
sîntem porniți spre dezvoltare, și credem,
că Sașii trebuie să o voiască mai puțin
chiar și decât noi.

Revistă politică.

Sibiu, 27 Septembrie st. v.

**Conflictul dintre guvernul nostru
și cel austriac** pentru importul de vite
în Austria încă nu s'a terminat. Eată ce
citim în această privință în „Pester Lloyd“
dela 8 Octombrie n.: „Cestiunea deschi-
derii graniței de către guvernul austriac
pentru vitele din comitatul Pojonului și
din Transilvania, pe care noi, în urma
depeșii sosite ați dimineată dela guvernul
austriac, o credem terminată, a intrat în-
tr'o nouă față și mai ciudată. Depeșa
amintită, câteva oare după sosire, a fost
revocată; granița rămâne închisă. Contele
Taaffe, cu părere de rău, arată într'o de-
peșă sosită d. a., că dînsul nu poate des-
chide granița, din cauză, că la Bruck s'a
bolnăvit o vită din Transilvania și medicul
veterinar de acolo bănuiesce, că este pestă
bovină. De sine se înțelege, că ministrul
nostru de comerț, care permisesse deja
ținerea tîrgului de vite la Pojon pentru
Mercuri, n'a putut privi cu nepăsare
această stranie procedere. Într'o telegramă
adresată guvernului austriac contestă în
modul cel mai categoric legalitatea acelei
procederi, care pe baza unei simple bă-
nuieli, deși în țară nu există pestă bovină,
dispune închiderea graniței. Ministrul nostru
de comerț invită pe guvernul austriac
să iee fără întârziere măsuri conform legii
și protestează contra acestei procederi. Tot-
odată face cunoscut, că a însărcinat un om
special cu examinarea casului dela Bruck.
Guvernul nostru așteaptă astăzi chiar răs-
puns la această depeșă și așteptăm cu ne-
răbdare răspunsul, căci din el se va vedea,
dacă contele Taaffe este gata să procedeze
leal față cu Ungaria sau caută să pro-
voace conflict. Noi am spus de repețite-
ori, că aici nimene nu caută cearta; dar
dacă ni se va impune, atunci Ungaria va
ridica mînușa și-și va apăra cu toate mij-
loacele dreptul și interesele sale.“

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“,
cunoscutul organ al principelui Bismarck,
scrie cu privire la **visita moștenitorului
nostru de coroană la Sinaia** următoarele:
„Repețirea în interval atât de scurt,
a vizitei, pe care archiducele Rudolf și
soția sa a făcut-o în primăvara trecută
Curții române la București, precum și
petrecerea îndelungată, consacrată aproape
exclusiv contactului personal, în castelul
dela țară al părechii regale române, au
imprimat acestei vizite un caracter de o
deosebită intimitate și au dat o nouă do-
vadă despre relațiunile excelente, care leagă
pe domnitorii și guvernele Austro-Ungariei
și României. Acest eveniment salutat cu
căldură de o mare parte a presei române,

afară de aceasta, este foarte semnificativ
pentru poziția, ce și-a creat-o tînărul re-
gat prin alipirea sa la alianța pentru pace
dintre Germania și Austro-Ungaria. În
România, în cercuri tot mai întinse își
face cărare convingerea, că această direc-
țiune a politicii române, urmată cu con-
secuență, este singura care corespunde in-
tereselor vitale ale țerei și îi asigură vii-
torul. Prin această politică, România,
pentru sine, a devenit un factor în men-
ținerea stărei create prin tractatul de Ber-
lin la Dunărea de jos și în consolidarea
păcii. Ultima vizită a archiducelui austro-
ungar la Sinaia, deși n'a avut caracter
politic, totuși a dat din nou expresiunea
acestei poziții a României și este cu o
garanță mai mult pentru continuitatea și
consolidarea relațiunilor regatului față cu
alianța austro-germană.“

Cu privire la **juncțiunea căilor fe-
rate orientale** „Corespondenței Politice“
i se scriu din Constantinopol următoarele:
„Tărăgărea continuă în rezolvarea ces-
țiunii pendinte de ani a căilor ferate face
cea mai penibilă impresiune asupra ori-
cărui om, care observă lucrurile cu impar-
țialitate. Porței i-a trebuit mai mult de
un an până să răspundă la întrebările so-
cietății căilor ferate orientale. În fine au
venit contra-propunerile Turciei, punân-
du-se după cum se scie termen de o lună
pentru răspuns. Terminul a fost observat
și răspunsul s'a trimis la timp ministerului
lucrărilor publice. Acesta a dispus să se
traducă și le-a înaintat marelui vizir. În-
tr'aceea termenul, când guvernul turcesc
trebuie să dovedească că lucrările sînt asi-
gurate, se apropie tot mai mult, este imi-
nent. Ar fi cineva în drept a crede că
răspunsul societății s'a comunicat fără în-
târziere consiliului ministrilor și că a fost
rezolvat în timpul cel mai scurt. În loc de
aceasta însă, după o întârziere de mai
multe săptămîni, răspunsul s'a retrimis de
cătră marele vizir ministrului lucrărilor pu-
bliche, pentru-că acesta n'a alăturat și pă-
rerea sa la tradaucțiunea elaboratului socie-
tății. Trebuie-a să treacă luni pentru acest
scop? Nu s'a putut cere părerea și mai
curînd? Terminul fixat în convențiunea
conferinței à quatre expiră în decursul
lunei acesteia și nimene nu va pute nega,
că o asemenea procedură tîndălitoare nu
dă dreptul, ba provoacă chiar la comen-
tare îngrijitoare. Scirea cumcă cabinetul
austro-ungar a adresat Porței o notă foarte
urgentă, este primită cu satisfacțiune de
întreaga diplomație precum și de întreaga
lume europeană. Poarta dacă nu voiesce
să-și peardă și mai mult creditul, va tre-
bui în ori-ce cas să dea dovezi eclatante,
cumcă n'a fost la mijloc rea voință ci nu-
mai moliciune orientală.“

Mișcarea electorală în Germania
din zi în zi ia o direcțiune mai pronunțată.
Ceea-ce mai înainte se prevedea, acum
începe a eși la iveală. Din Berlin se
anunță că conservatorii și liberalii națio-
nali din părțile Rinului, în vederea ale-
gerilor, au făcut un compromis spre a
combate centrul clerical. „Norddeutsche
Allg. Ztg.“ salută cu simpatie acest act
din partea conducătorilor numitelor partide.
De asemenea principele Bismarck a adresat
către șeful conservatorilor dela Rin o tele-
gramă prin care le mulțumesc pentru
punerea la cale a acestui compromis.

La 6 Octombrie n. **ministrii englezi**
s'au întrunit în consiliu spre a se ocupa
de starea lucrurilor din Africa de sud și din
Egipt. În fața situațiunei din Africa de

sud cabinetul s'a convins că relațiile actuale dintre Anglia și republica Transvaal nu se mai pot susține. Cabinetul a hotărât să trimită în timpul cel mai scurt o notă, un fel de ultimatum republicii Transvaal. În notă, după ce se vor înșira toate violările tractatului, se va cere satisfacție precum și deșertarea teritoriilor ocupate pe nedrept; în cas contrar o expediție engleză, spre a apăra interesele engleze, va restabili cu forța situația de mai înainte. În sferele guvernamentale ultima eventualitate se crede a fi inevitabilă. — Cu privire la Egipt cabinetul a ținut sfat pe baza raportului lui Northbrook și s'a discutat propunerea privitoare la reducerea intereselor sub garanță engleză pe timp de 10 ani, având să dureze tot atât timp și ocupațiunea engleză. S'a făcut și o altă propunere: ca Anglia să acopere deficitul la plata dobânzilor, ne mai fixându-se durata ocupațiunii. Gladstone nu este învoit cu ideea garanției engleze, fără de a se fixa durata ocupațiunii, deoarece dânsul ar dori ca să deșerte Egiptul cât mai curând. Membrii consiliului sau despărțit fără de a fi luat vreo hotărâre.

Presa bulgară, ca toată presa europeană, se ocupă și ea cu întrevăderea monarhilor la Skiernievițe. Astfel ziarul „Tirnova Constituția“, organul guvernului, ține că prin această întrevădere Rusia a consimțit să nu se mai facă nici o schimbare în statul quo din peninsula balcanică, cu alte cuvinte să nu turbure pe Austro-Ungaria în acțiunea sa economică și în lărgirea înfrângerii sale politice în partea de Vest a peninsulei balcanice.

De altă parte ziarul „Otetsetvo“, organul conservatorilor, ocupându-se și el de aceeași chestiune, ține între altele:

„Prin această întrevădere s'a înlăturat eventualitatea unui violente amestec din afară în afacerile interioare ale Bulgariei și i s'a procurat acesteia puțința de a-și consacra puterile la dezvoltarea interioară a țerei.

Din Gurghiu.

Vânătoarea dela 7 l. c. n. a avut un rezultat foarte bun. S'au vădit patru urși dintre cari doi au fost uciși. Cu ocaziunea goanei dintâiu s'a ivit un urs mare și frumos, acesta însă fiind vânt mare a scăpat printre gonaci; goana de a doua și a treia n'au stîrnit nici un urs. Cu a patra goană au fost nimeriți patru urși. Pre cel dintâiu l'a culcat la pământ cu o pușcătură sdrăvănă contele Leon Wurmbbrand, în al doilea urs a pușcat mai întâiu Alteța S'a Arhiducele Rudolf ear a doua oară contele Wurmbbrand; acesta încă a fost omorît. Cine i-a dat lovitura de moarte nu s'a putut judeca până seara când se vor cerceta ranele. Legea de vînat îl adjuceacă primului lovit. Pre al treile l'a pușcat contele Bombelles, acesta însă

a scăpat lăsând după sine o urmă mare de sânge; al patrulea urs a scăpat. Societatea s'a întors în castel voioasă pre la oarele 6^{1/2} după amiază. La 8 l. c. n. s'a făcut ultima vîna-toare în pădurile Casivei.

Principesa de Coroană a făcut în aceeași zi o preumblare către Orșova unde a privit ruinele de acolo.

Seara s'a serbat cu o deosebită animositate rezultatul strălucit al vîna-toarei. Societatea s'a coborît în parc, unde erau asternuți cei doi urși pe verdeață, la 9 oare seara. Principele de coroană a așezat între sunete de cornuri, pe contele Wurmbbrand fer ursul ce l'a pușcat contele și atingându-l cu un cuțit de vînat l'a numit „vînat de urși“. Principele de coroană a conces al doile urs, asupra căruia a tras el prima lovitură, — contelui Wurmbbrand. Urșii pușcați cum-penesce 150 chilogrami.

Reuniunea femeilor s'eciuence a rugat în 8 n. l. c. prin o deputațiune pre principesa Stefania să primească protectoratul predându-i și un exemplar de statute în lux. Principele Rudolf, a dat câteva sute de floreni ca să-i împărtească între s'erații din Gurghiu, împărțind și oficianților de servit mai multe daruri.

Dintre copiii pe cari l'a aflat Principesa de coroană la moara din Ibănesci și cu cari, după cum am amintit în numărul de ieri al fii, Alteța Sa s'a întreținut cîva timp privind la jocurile lor și împărțindu-le bani, Principesa de coroană a desemnat fața unei copile de vreo 3 ani blondină cu ochi negri. Pictorul Melka aușind de aceasta a mers la Ibănesci, a cercat după copilă și a depins-o; de asemenea a depins și moara și locul unde a stat Alteța Sa între copii voină să eternizeze acest moment interesant și pregătind un tablou pre seama Alteței Sale.

Din Bucovina.

Cernăuți, în 4 Octomvrie n. 1884.

După multa stăruință a Sucevenilor și a Românilor Bucovineni s'a înființat după 1863 gimnasiul din Suceava. Fiindcă statul refușă a lua asupra-și susținerea acestui institut, se declară consistorul și episcopul de atunci Eugenie Hacman a-l dota din fondul religios gror., care avea atunci un mare accident în veniturile sale. Din cauza aceasta gimnasiul deveni un institut susținut dintr'un fond, ce stetea sub priveghiarea statului, și avea deci dreptul de a alege limba propunerii precum și ingerența la denumirea profesorilor. Români Bucovineni deci aveau la aceste două principii recunoscute de guvern, și cereau ca limba de propunere să fie ceea română în gimnasiul din Suceava. Guvernul acordă ctitorilor dreptul al doilea, pe când cel dintâiu îl lăsa în suspensio, afirmând că Românilor Bucovineni le lipsesc puteri profesionale precum și cărți didactice. Români aflară în zăpăceala cea dintâiu obiecțiunea guvernului de întemeiat și se supuseră voinței lui, cerând a se crea mai multe stipendii pentru candidații profesoral la universitatea din Viena precum și denumirea unei comisii pentru traducerea cărților scolare ger-

mane în limba română. Aceste cereri se acceptară de către guvern. Și astă supunere a fost prima dar și cea mai gravă greșală, și un semn de totală lipsă de politică națională. În timpul acela erau între toți profesorii unicului gimnasiu din Bucovina, din Cernăuți, numai catecheții Bucovineni, ceilalți erau adunătură din toate părțile Austriei. Cărțile scolare aveau de autori pe profesorii din provinciile de lîngă Viena sau din Germania, adică din străinătate. La înființarea gimnasiului din Suceava s'a omis deci politica întrebuintă la gimnasiul din Cernăuți și se cerea dela ctitorii Români aceea, ce nici nu se cerea dela Nemții Bucovineni. În Ardeal existau deja pe atunci mai multe gimnasii române cu buni profesori, în cari învățau studenții din cărți românești. Atunci însă nu exista în Ardeal guvernul unguresc ca acum, Ardealul făcea parte din împărăția germană austriacă și dacă se putea lua profesorii din Boemia și Austria de jos și Stiria, cu același cuvînt puteau ei fi chemați și din Ardeal sau Ungaria, cari făceau asemenea parte din Austria ca și Boemia, Stiria etc. Asta însă o uitase atunci guvernul și Români nu o cunoșeau, pentru-că exista România numai în Bucovina și această nesciință l'a înșelat foarte mult. Ei s'au supus orbesce opiniei guvernului, dîcînd cu smerenie un peccavi, și guvernul făcea ca și mai înainte. Profesorii se aduseră din Boemia, Austria de jos, ear cărțile scolare se înduseră acelea ce existau la gimnasiul din Cernăuți, adică lucruri cu totul străine Bucovinei. Acest contrast nici nu se cunoșcă atunci, care și în zilele de astăzi pare a nu se vedea. Tinerii din sudul Bucovinei se concentră la gimnasiul din Suceava, cei din nordul Bucovinei la cel din Cernăuți.

Comisia pentru traducerea cărților române scolare se constituî, și începă a lucra cu mult zel la traducerea istoriei naturale de Pocorni. După o muncă grea de 3 sau 4 ani traducerea se găti și se imprimă pe speșele fondului religios.

Noi tresăream de bucurie, căci, istoria naturală era scrisă cu litere cirilice și într'un stil germanizat român și numele dobitoacelor și al paserilor și gândacilor traduse ad literam din germană. Magasia întregă de astă istorie naturală este încă și acum la consistorul din Cernăuți: puțină lume cumpără din aceste cărți; par-că venia răsunarea pentru abandonarea institutelor române la înființarea gimnasiului. De bucurie am pierdut atunci și cumpăna și comisia se disolvă în urmă, căci își împlinise scopul: traducerea cărților scolare în limba română. Se uitase cu timp și de limba propunătoare, dar se chibzuiră reu. Căci tinerii nostri din Viena înzestrați dintâiu cu un stipendiu de 600 fl. pe an își terminară studiile și se concentră la gimnasiul din Suceava. Din cauza unui astfel de bun spor se micșoră apoi stipendiu de 300 fl. și tinerii se mai răriau. După un restimp de 15 ani erau, până la un profesor german, toți profesorii români. Prin coincidență tristă se sinucise și acesta într'o bună șilică și corpul profesoral deveni cu totul român.

Ne-am treșit atunci noi Români și ne-am apucat de lucru. Condiția pusă de guvern ne-am împlinit-o și țara era liniștită de vreo epidemie, ca să ne iee și cea din urmă speranță. Deci la petiții. Am ajuns în curînd, că ni se încuviință crearea claselor paralele române pe lîngă clasele germane la gimnasiul din Suceava.

Și asta ne-o făcu orașul Sucevei, care striga din răspuțeri să-l lase și un institut german, căci altcum n'au unde să-și trimită copiii. Și așa am rămas și acum cu o concesiune de dragostea Mitropoliei noastre vechi. Clasele române paralele erau să se înființeze treptat, în fie-care an câte o clasă paralelă. Dar fiindcă comisia nu ne-a înzestrat cu cărți române eram în mare nedumerire. Noi toți Români Bucovineni priviam cu mândrie la gimnasiul și tinerii nostri din Suceava. Cu mare zel și iubire de patrie și nație au decis profesorii români din Suceava a traduce cărțile germane scolare în cea română, căci cele române existente nu sînt bune pentru usul scolar austriac. Într'un an apăruseră 2 cărți române pentru clasa întâia gimnasială și vîdînd aceasta guvernul se simți dator de a protege astfel de pas și se unî cu propunerea profesorilor din Suceava, denumind o comisie de revizuire în Cernăuți. Dar în curînd se iviră și dificultățile, ce erau de prevădit. Anul are numai 365 de zile și pentru a scrie o carte didactică se recere câte odată și mai mult. Se înființă și a doua clasă română gimnasială, dar vîdînd guvernul că Români sînt așa de săraci, după opinia competentă a profesorilor Suceveni, că studenții n'au de unde învăța, nu mai înființă clasa a 3-a gimnasială. Și acum atîrnă dela ai noștri membri Suceveni ca să avem cîndva un gimnasiu român în țară. Greșită era activitatea noastră la înființarea gimnasiului, dar și mai greșită acum după înființarea claselor paralele române. Așa s'a nesocotit toată literatura didactică a regatului României cum și a Ardealului și Ungariei. În România mai ales găsim cărți scolare întocmite după sistemul francez într'un stil ușor cu aceeași programă ca și în Austria. Cărțile aceste se declarară însă dela început de către profesorii nostri de necesitate învățămîntului nostru și cu această s'au lipsit ei de ori-ce sprijin din partea Românilor. Prin ignorarea literaturii didactice române aujunseră de a se constitui într'o academie a științelor pedagogice cu puteri de abia eșite de pe banca universității. Din cauza puterilor slabe literare, progresul cultural român trebuie să stagneze și privirile tuturor Românilor Bucovineni sînt îndreptate la Academia noastră din Suceava. Literatura noastră e tineră, constă numai din traduceri cam ad literam din vorba germană, dar este un progres minunat, căci vom avea ale noastre.

Ne-am îndeletnicit nu numai cu vorba nemțescă dar și cu gîndul nemțesc, deci ne convin astfel de traduceri. Cu timp s'ar ivi pe orizontul nostru și capacități, cari vor crea opuri proprii și atunci am fi ajuns aceea, la ce nisum. Deci puțină așteptare, până ce ne-am fi încercat în traduceri, ca așa învățînd limba să putem scrie și originaluri, fie și pentru studenți.

Foița „Tribunei“.

Germania și România *)

(Paul Dehn, „Deutschland und Orient“.)

Idea conducătoare a D-lui Dehn este, că interesul Germaniei este să combată concurența engleză și cea franceză în țările din Orient, ceea ce nu poate face cu succes decât în cazul, când se ridică nivelul cultural și economic în aceste țeri. De aceea dezvoltarea țărilor dela Dunăre, e în interesul Germaniei.

Între statele din sud-ost urmează să fie pusă la primul loc, alături cu Grecia, România (140,262 chilom. pătr. cu 5,3 mil. locuitori), după-ce din începuturi mici s'a ridicat în împrejurări nefavoritoare la o independență politică și economică. În încă nepublicat raport general făcut de ministrul de interne nou alesului principe, Carol de Hohenzollern stările triste ale țării sînt expuse cu sinceritate deplină. Numai sub guvernul unui principe înțelept, care a știut să intervină cu destoinicie în luptele de partide produse prin constituțiunea democratică și a ținut totdeauna în vedere interesele comune, o țară atât de părăginită a putut să se consolideze. Încă la anul 1868 principele Carol a putut să dîcă în mesagiul de tron: „Starea finanțelor

noastre e foarte îmbucurătoare. Obligațiunile rurale române, care la începutul anului acestuia erau la 78, s'au urcat la 96, ear împrumutul Oppenheim la 84. Anul administrativ 1867 s'a încheiat cu un excedent de 20 milioane lei vechi, prin care s'a putut acoperi deficitul anului 1866.“

Pe toate terenurile s'a început o lucrare energetică, și precum arată urmările, încoronată de succes. Țara s'a restaurat în finanțele ei, ear veniturile și cheltuielile au fost ridicate și echilibrate. Mai sînt încă multe rele de înălțurat și multe reforme de realizat. Multe așezăminte nu există încă decât pe hîrtie. Astfel după ultima statistică scolară din anul 1882/83 s'a constatat în 3000 comune 2459 școli. După lege însă în toată comuna trebuie să fie o școală publică. Apoi, cu tot învățămîntul obligat, din 500,000 copii obligați a merge la școală, abia 83,000 au cercetat școlile. Abia la intrarea sa în armată Românul învață să scrie și să cetească. Dar merită cea mai deplină recunoștință ceea ce s'a făcut până acum pentru dezvoltarea și ridicarea țării și a progresului. România se occidentalizează începînd să lucreze. „Trebuie să ne dăm silință, — ține ministrul I. Brătianu în ședința dela 26 Ianuarie 1884 a Camerei, cu ocaziunea desbaterilor asupra magistraturii, ca de aici înainte Români să lucreze îndoite ca acum,

cel puțin însă atât ca străinii, și trebuie să lucrăm bărbătesce pe toate terenurile sociale, căci mult mai avem să facem, pentru-ca să putem ține lupta de concurență cu vecinii nostri. Îmi aduc aminte, că un Englez îmi povestea, cum Gladstone distribuie el însuși în toate diminețile lucrările între funcționarii resortului său, și când am întrebat, câte oare lucrează el însuși, am primit răspuns: Gladstone, care e de 70 ani, lucrează 14, ear funcționarii lui 16—17 oare pe zi. Acest exemplu trebuie să-l urmeze și Români și în deosebi funcționarii publici. Șciți D-voastră, de ce se trudește fiesce-care dintre noi să capete o funcțiune publică, șciți de ce ne dăm noi moșile în arîndă și în loc de a ne ocupa cu ele primim posturi rău plătite? Pentru-că ne-am deprins a lucra puțin. Uitați-vă, de ex. la cafenele, sau cluburi și casine, cum li se ține acum, și se dați seamă, cine le vizitează. Earnă găsim pe ici pe colo prin ele câte un proprietar ori arîndaș, vara însă aceste localuri sînt ocupate numai de funcționari.“

Dacă ceea ce se numește cultură apuseană, ar fi năvălit cu mai puțină pripă și mai indirect în țară, dacă prefacerea socială, economică și politică a țării s'ar fi petrecut în împrejurări pacifice și normale, umbrele, împreunate cu ori-șice lumină, nu s'ar fi ivit atât de repede ca nisce degenerațiuni ale culturii în viața poporului.

În România, afară de Dobrogea, stau din 12 mil. la dispozițiunea agriculturii 5, 708.94 hectare, socotind și pășunile, în vreme ce 2 mil. sînt acoperite cu păduri, ear restul e necultivat. În prețioasa sa monografie asupra stărilor economice ale țării „Terra nostra (Buc. 1880, Ed II) singurul op de felul acesta, care îmbrățișează toate relațiunile economice ale țării, Dl P. Arrelian, ministru de culte al cabinetului Brătianu publică date mijlocii privitoare la agricultura țării, pe care grație amabilității cunoscătorilor români și germani, putem să le înlocuim aici cu date nouă.

Principalele produse agricole:

Fămiatul lucrat	Săciorii	Valoare	Export 1882	Valoare
în ha	în tone	în mil. frs.	în tone	în mil. fr.
Grâu	559,560	895,257	221,7	400,035
Săcăară	110,773	110,162	18,1	78,111
Orz	226,964	366,899	46,8	413,665
Ovăs	129,930	282,924	0,8	19,178
Cucuruz	1,034,755	1,885,029	149,2	636,831

Principalele produse ale culturii de vite:

	Efectivul	Export 1882	Valoare
	în mil. fr.		în mil. fr.
Oi și capre	3,758,366	138,960	1,9
Porci	1,053,403	136,102	8,1
Vite cornute	2,557,381*)	Export nu e	
Lăună	—	3,672	6,0

*) 219,411 tauri, 990,353 boi, 786,806 vaci, 448 vite tinere, 111,913 bivoli.

*) (Vezi Nr. 132.)

Supărări maghiare.

Concetățenii nostri maghiari sunt oameni susceptibili și iuți ca piparca de Seghedin; nici din palme nu dai, și te pomenesci că le sare țandăra, se supără fără ca să-ți poți da seamă de ce și-au eșit din sărite și cum ar trebui să-ți apuci, pentru-ca să-ți dumeresci.

Am publicat mai deunăci amabilitățile unui diar din Budapesta la adresa Regelui din România și la a celui din Serbia. Sunt aliații nostri acesti Regi; se vede însă că pe Maghiari îi supără această alianță. De ce? Asta nu se știe.

Mai aflăm acum într'un diar din Cluj, căci Clujul e totdeauna în frunte, în „Kolozsvari Közlöny“, o listă a foilor române. Publicând această listă, altfel incompletă, diarul Clujan îi face o introducere în stil maghiar.

„Anevoia va fi existând popor, care în timpul mai nou se fi atras asupra sa atitudinea lumii deopotrivă cu micul poporaș cu totul neofit, care se socotesc drept epigon al Românilor, cochetează cu rasa latină, își dă titlu regal și în embrionala sa lipsă de experiențe — în ceea ce privește masele de jos — se ridică din când în când contra unor rase cu trecut milenar“.

Micul poporaș cu totul neofit suntem noi Românii, ear rasa cu trecut milenar sunt Maghiarii.

Auți d-ta lucru!

Tocmai Maghiarii s'au pomenit să ne iese pe noi drept un „mic poporaș!“

Dacă ne punem să ne numărăm, ajungem până la zece milioane de suflete și mai bine, oameni așezați în Carpați și împregiurul Carpaților în masse compacte și cu o pronunțată conștiință de unitate națională, cu aceeași limbă, aceleași datini, același caracter, cel mai mare și etnic mai încheat popor în Orient: cu toate aceste pentru Maghiarii risipiți, care abia împreună cu Ovreii fac șese milioane, tocmai pentru ei suntem un mic poporaș.

Apoi mai cochetați și cu popoarele latine.

Vom fi cochetați ori nu, vom fi ori nu latini, asta nu Maghiarii o vor decide: destul, ca popoarele neolatine ele însăși ne primesc între ele, destul, că himnul ginteii latine este opera unui poet român, destul că la Paris, la Madrid, la Roma, la Viena, la Petersburg, la Praga, pretutindenea, unde există o catedră pentru limbile neolatine, limba română se predă ca limbă vorbită de un popor neolatin.

Și dacă Maghiarii cochetează cu Turcii, cu Tătarii și cu Finlandezii, noi Românii de ce să nu cochetați și noi cu Francezii, cu Italianii și cu Spaniolii? Dacă ei fac pelerinajuri prin China, Mongolia și Turan, noi de ce să nu facem la Roma și la Montpellier?

Dar nu li-e ciudă Maghiarilor de asta, cât li-e ciudă de alta.

Românii au întemeiat un mic regat. Nu-i vorbă, ei sunt un popor cu „embrională lipsă de experiență“, dar au știut să pună la hotarele Orientului temelile unei vieți nouă. Ear „micul regat“ e mai mare decât Belgia, Grecia, Portugalia, Olanda ori Svițera, și este un aliat al patriei noastre.

Cine însă vorbește cu ușurătate boierească despre micul poporaș român și despre micul stat român?

Maghiarul, poporul „pitic“, cum dicea d-l Beksics, Maghiarii, care nici n'au fost macar destoinici să închege un stat al lor, precum Serbia este a Sârbilor, Grecia a Grecilor și România a Românilor, ci trebuie să-și arauge exclusivitatea într'un stat care face parte dintr'alt stat și din care ei sunt numai minoritatea.

Dar mărirea lumească e trecătoare.

Același diar, care astăzi vorbește într'un ton atât de arrogant despre Români, încât și-ar pără, că nu e pe lume popor mai strașnic decât Maghiarii, în numărul viitor publică o corespondență din Gurghiu, în care Românii sunt prezentați ca cel mai grozav pericol pentru poporul maghiar.

Dacă privim asupra trecutului Gurghiuului și comparăm numărul și vaza de odinioară a Maghiarilor față cu Românii, atunci relativ puțini la număr, nu putem privi decât cu spaimă la contrastul enorm, ce există între prezent și timpul de acum 150 ani. Decadența e gigantică!

În dată ce a încetat domnia principilor nostri naționali, după ultimarea revoluției lui Rákóczy, — ale căreia ultime episoade s'au petrecut aici în Gurghiu, — s'au slăbit mijloacele de apărare ale Maghiarilor de aici față cu românimea ce se răspândește neînecat. Cât de mult se lăsece românimea pe contul Maghiarilor, se vede din împregiurările, că în scurtul timp de un secol și jumătate, multe familii neoașe maghiare au devenit române de nu le-a mai rămas decât numele maghiar; nu numai atât însă, ci aici în apropierea Gurghiuului, un sat, anume Ado-

rian, care acum o sută de ani a fost maghiar, acum e deja curat românesc“.

Eată dar cum strașnicul popor maghiar e mistuit de „micul poporaș“ cu embrională lipsă de experiențe: astăzi suntem pentru Maghiari un lucru de nimic, ear mâne un pericol grozav. Nici una nici alta nu este adevărat; vorba e numai, că Maghiarii sunt din fire oameni ai exagerărilor, spirite excentrice.

Cronică.

Sântirea bisericii greco-catolice din Năsăud va avea loc în 7/19 Octombrie 1884, cu care ocaziune la 2 oare d. m. se va ține și un banchet cu prețul de convertă a 2 fl. v. a. apoi de seara la 7 oare se va arangia un bal cu prețul intrării 1 fl. ear în familie 80 cr. de persoană.

Din comitatul Sătmarului. În adunarea generală a comitatului Sătmarului, ținută în 7 Octombrie n. a prezentat Arpad Vályi în scris un vot de blam dat tuturor oficialilor comitatensi pentru corțesiri. La insistarea vice-comitelui Alexandru Ujfalussy s'a hotărât cu 129 contra 39 voturi a lua această cestiune de blam dela ordinea d'ilei. S'au ales în această adunare: Iuliu Kaffka de profotiscal, ear Francisc Czerjék de primul controlor comitatens.

Regele și Regina României au sosit în 7 n. l. c. după amiazi la oarele 2, călătorind spre Sigmaringen, la Viena. Deoarece Augusta păreche călătorește incognito, nu i s'a făcut nice o primire oficială. La gară au mers ca să-și bineventeze principele Ghica, directorul de comunicațiune al căilor ferate de stat Reinhardt și membrii legațiunei române. La două oare trenul, condus de șeful de comunicațiune Schwab, a sosit în gară. Regina Elisabeta în vestmânt de călătorie și manta deschisă a părăsit mai întâiu cupeul de salon însoțită de Regele Carol care era îmbrăcat în costum de călătorie închis și pelerie neagră. După aceea a eșit din cupeu sulta Augustilor suverani, generalul Crețean, un adjutant regal și o damă de curte. În sala de așteptare s'a servit dineul. După ce au stat aci o oară și jumătate, Augustii călători au plecat mai departe către Sigmaringen cu un tren expres pre linia vestică a căii ferate la oarele 4 și cinci minute d. a. Cu ocaziunea reînțoarcerii părechea regală va sosi la Viena în 23 Octombrie n. și vor șede în Laxenburg mai multe zile fiind oaspeți ai Principelui și Prințesei de coroană.

Regele Milan, Regina Natalia și Prințipele de coroană Alexandru al Serbiei au sosit în 8 n. l. c. dimineața la oarele 5 $\frac{1}{2}$ la Viena, unde vor petrece vreo cinci sau șese zile și apoi vor pleca către Belgrad.

Nunta de aur dela Sigmaringen se va serba cu mare pompă; s'au și făcut pregătiri mari. Dintre oaspeți au sosit: contesa de Flandria cu copiii sei, ducesa de Anhalt, prințul și prințesa de Prusia. În 8 n. l. c. au sosit la Sigmaringen și Regele și Regina României.

Administrator al domeniilor coroanei României aflăm, că s'a numit d. I. Calenderu.

Regate pe Dunărea română. Diarului „Galați“ se comunică, că d'ilele acestea a avut loc pe Dunăre în dreptul Sulinei, o regată navală, la care au luat parte toate vasele străine din acel port.

Reușita se spune, că a avut-o o barcă, aparținând canonierei române Grivița. Barca condusă de matelofi români a trecut cea dintăiu la curse.

Comitetul slav-rus din Petersburg a otărât în cea din urmă ședință de a convoca în anul viitor un congres general al Slavilor la Agram, cu ocaziunea milenarului morței celui dintăiu apostol slav, sfintul Chiril. La conferință au luat parte Polonezi, Serbi și Cehi, și otărîrea a fost adoptată cu aclamațiuni.

Albania e în mare ferebere serie „Iustice“ din Londra; dorința de neafirmare a prins rădăcini pretutindeni; un comitet național a adresat un apel Albanezilor din Italia și din alte regiuni în vederea viitoarei lupte. De asemenea s'a adresat o proclamațiune poporului din Albania.

Guvernul turcesc exercită o supraveghere din cele mai aspre pe vasele care vin sau pleacă din Antivari.

Fluviul Volga în foc. Se serie din Odessa, că d'ilele acestea riveranii Volgei a fost înspăimântați de o serie de sinistre cari s'au produs în timpul unei tempestăți violente.

Focul isbucnise pe un vapor rusesc, Drușina, care coboria pe fluviu și se ducea dela Nijni la Rubinsk.

Căpitanul se încercă să arunce ancora, dar tempestatea se desfășură eu atăta violență încât vaporul se sparse și fu împins în mijlocul mai multor vase cari luară foc.

Drușina era încărcată cu zăhar și rom, prin urmare focul găsia un combustibil foarte bun; împins de vânt, vaporul intră într'un port unde puse foc la o flotilă.

Pe o întindere de zece kilometri, Volga părea că este în foc.

Pagubele sunt calculate la milioane de ruble. A perit un mare număr de marinari.

Polonii din Prusia au publicat un manifest electoral prin care repetă ca vor manține ideile naționale polone.

Bulgarii și Sârbii. „Die Presse“ dela 3 Octombrie comunică: „Este de o mare însemnătate o corespondență din Vechia-Serbie pe care diarul „Srpski List“ o publică în capul foii. Ea protestă contra bulgarisării Macedoniei și a peninsulei balcanice mai ales, bulgarisare care este patronată de Rusia în paguba serbismului. Începutul acestei desnaționalisări datează încă de pe timpul dominațiunii turcesci, care credea pe Bulgari mai leali decât Sârbii. Veni apoi fundarea exarchatului bulgar cu concursul Rusiei, care trată ca Bulgari pe toți Slavii de sud cari trăiau în afară de Serbia și Muntenegru. După reșebul din 1877 veni pacea dela San-Stefano și Berlin, prin care Rusia se încercă a păgubi pe Serbia și naționalitățile în favoarea Bulgarilor. Corespondințele diarului „Srpski List“ dice, după-ace numără aceste păcate, că Rusia nu trebuie să se arete surprinsă de curintele ce domnesc acum în Serbia, și dacă Rusia voește ca aceasta să se schimbe, apoi trebuie să înceteze cu bulgaromania.“

Amintirea lui Hans Makart. Consiliul comunal din Viena a onorat în ședința dela 7 n. l. c. memoria lui Hans Makart în un mod demn. La începutul ședinței, vice-primarul Prix a arătat meritele pentru artă ale renumitului artist decedat, apoi s'a hotărât cu o însuflețire mare ca spre aducerea aminte de marele pictor să schimbe numele unei piațe sau strade numind-o după numele lui Makart. Comisiunea pentru cimeterii a propus și adunarea a primit ca rămășițele lui Makart să se așeze în cimeteriu între grupa destinată pentru bărbații renumiți.

Casa orfanilor din Lafaye, de sub conducerea ordului fraterniților, după cum se comunică din Paris cu datul de 7 n. l. c., a fost inspicată de autoritățile civile mai înalte. Procurorul a constatat ca scolarii au fost închiși în pivnițe, unde s'au aflat mai morți; nouă prunci au fost maltractați. Superiorul a fugit; călugărul Laurent a fost prins la graniță îmbrăcat în vestminte țărănesci.

Convocare.

P. T. domni membri ai comitetului protopresbiteral: 1. Demetriu Secărea, paroch în Tălmăcel; 2. Ioan Predovicu, paroch în Ocna-Infér; 3. Emilian Cioran, paroch în Rășinari; 4. Coman Baca, paroch în Poplaca; 5. Iacob Bologa, consilier aulic pensionat; 6. Viarion Roman, director de bancă; 7. Demetriu Comșa, profesor în Sibiu; 8. Constantin Popovicu, notar în Sadu; 9. Simeon Iancu, notar în Mohu; 10. Bucur Dancăș, primar; 11. Coman Hămbășan, proprietar; 12. Stan Marin, proprietar în Rășinari sunt prin aceasta poftiți a participa la ședința comitetului protopresbiteral, ce se va ține Marți în 2/14 Octombrie a. e. la 3 oare p. m. în locuința subsemnatului.

Obiecte:

1. Propunerile protopresbiterului relative la afacerile scolare.

2. Curenții.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Sibiului.

Sibiu, 24 Septembrie 1884.

Simeon Popescu m. p.

protopresbiter.

Lista obiectelor dăruite pentru loteria în folosul scoalei de fetițe a reuniunii femeilor române din Sibiu.

(Continuare.)

277. Econoama Ioana Maier, 1 ștergar.

278. Econoama Paraschiva Panciu, 1 merindeață.

279. Econoama N. N. 1 merindeață.

280. Econoama N. N. 1 merindeață.

281. Econoama N. N. 1 merindeață.

282. Econoama N. N. 1 ștergar.

283. Dna Calipsia Șandru, colectantă 2 vase de flori.

284. Pruncul Ioan Șandru, Testamentul nou un exemplar.

285. Copila Eufrosina A. Șandru, 1 ținătoare de chibrituri.

286. Dna Charlotta Fetti, 1 tavă pentru poame sculptată, 1 portmonait.

287. Dna Iosefina Pap nasc. Welther, o pungă brodată pentru tăbac, 1 ținător de orologiu brodat.

288. Dl Vasilie Olteanu, comisar de drum, 1 tavă pentru pocale.

289. Dșoara Maria Muntean, 1 tavă lucrată din lână, 1 servet pentru poame.

290. Dna Elena Mossora, o zăcharniță din sticlă.

291. Econoama Maria Zah. Chelemen, 1 merindeață.

292. Econoama Maria Seleușian, văduvă, 1 merindeață.

293. Fetița Maria Ioan Chelemen, 1 merindeață.

294. Econoama Maria Ioan Chelemen jun. 1 merindeață.

295. Econoama Maria Ferezan, 9 cr. v. a.

296. Econoama Sinefta Munteanu, văduvă 1 merindeață.

297. Econoama Floarea S. Solomon, 6 cr.

298. Econoama Maria Moldovan Pascu, 1 merindeață.

299. Econoama Maria Toma, 1 merindeață.

300. Fetița Lina Siasan, 1 merindeață.

301. Econoama Maria M. Moldovan, 1 ștergar.

302. D. Mihail Moldovan, 20 cr. v. a.

303. Economul Mihail Bonta 10 cr. v. a.

304. Econoama Iustina Negeșiu 20 cr. v. a.

305. Econoama Ana Onca, 7 cr. v. a.

306. Econoama Versovia D. Para, 20 cr. v. a.

307. Dna Ana Papp n. Lemeny, colectantă, o perinuță de toaletă, 1 ținător de bilete.

308. Dna Teresia Baldi, 1 perină de ace, 1 păreche șfesnice, 1 pocal.

309. Dna Maria Bohețiel, 1 corfă de sticlă.

310. Dna Carolina Coroian n. Pop, 1 casetă, un ținător de sugări, o cenușioțcă.

311. Dna Elisa Isac n. Roșescu, o tavă, 2 pungulițe.

312. Dl Vasilie Nestor, 2 ștergare.

313. Dna Ana Oprișiu, 1 cămașă pentru dame.

314. Dna Maria Podoabă n. Pop Carteziu, 2 ștergare.

315. Dna Gizela T. Miculescu n. Lemeni, 1 învilitoare de masă.

316. D. N. N. 1 păreche servete pentru cafea.

317. Dșoara Mariți Cioplea, o pălărie pentru lampă, 1 corfiță pentru bilete.

318. Dșoara Rosalia Catana, un ștergar.

319. Dșoara Aurelia Galea, 1 servet pentru tavă.

320. Dșoara Rosalia Murășan, 1 cuer pentru ștergare.

321. Dșoara Elena Nestor, 1 cătrînță.

322. Dșoara Camila Pop, 1 semn de carte, 1 ținător de orologiu.

323. Dșoara Cornelia Pop, o păreche de tave.

324. Dșoara Sidonia Papp 1 învilitoare de masă.

325. Dna Aurelia Roșescu, 1 cuer pentru chei.

326. Dșoara Maria Trif, o legătoare de servete.

327. Dșoara Sofia Trif, 1 ținător de orologiu.

328. Dna Maria Moga, colectantă, 1 covor de masă brodat.

329. Dna Maria L. Vlassa, 1 covor de păreche brodat.

330. Dna Nina Podoabă, 1 cuvertă de pat brodată.

331. Dșoara Maria Rosalia Hodoș, o cuvertă de masă croșetată.

332. Dșoara Veronica Moga, 1 covor de masă țesătura țărănească.

333. Dșoara Amalia Orbeanu, o măsurită țărănească.

334. Dșoara Victoria Pop, o față de masă și 6 servete țesături proprie.

335. Dna Dlena Suciucă nascută Socan, o păreche pantofi brodați. (Va urma.)

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Gurghiu, 9 Octombrie n. Altețele Lor picipiele și prințesa de coroană au plecat de aci după un adio cordial ași la oarele 2 după amiazi la Careii-mari, unde vor petrece până în 11 Octombrie n.

Budapesta, 9 Octombrie n. Comitetului suprem al comitatului Neograd, contele Abraham Gyürky și comitetului suprem al comitatului Trencin, Paul Kubiczko, li s'au acordat demnitatea de consilieri intimi.

Viena, 9 Octombrie n. O ordonanță a ministrului austriac de datul 8. l. c. n. desființează în toată întinderea toate acele măsuri de precauțiune, care s'au luat la granița Austriei de jos din cauza bănuielei de pestă bovină în contra importului de vite din Ungaria și Transilvania constatăndu-se, că Ungaria și Transilvania sunt libere de boala de vite.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Bibliografie.

Beiu, Vodă, Domn. Roman istoric original cu ilustrații originale de Teochar Alexi. Brașov 1884.

„Biserica și Școala”. Foie bisericească, școlastică, literară și economică. Arad, 23 Septembrie v. (5 Octombrie n.) 1884. Anul VIII. Nr. 39. Sumar: Sistema de economie a poporului nostru.

Sciri economice.

Comerțul de animale a României cu Bulgaria.

Direcțiunea generală a serviciului sanitar din România publică prin „Monitorul Oficial” că, cu începere de la 15 Septembrie 1884, s'a dispus funcționarea stabilimentului punctului de observație Turnu-Măgurele, din județul Teleorman, pentru introducerea oilor, caprelor și produselor animale brute din Bulgaria sub următoarele condiții:

- a) Ca intrarea să se facă numai de două ori pe săptămână, și anume Joia și Duminica;
b) ca proprietarii oilor și caprelor să prezente, conform art. 21 din regulamentul punctelor de observație, un certificat în regulă, prin care să se arate numărul și felul animalelor, că în locul de unde provin și până la o distanță împregiur de 20 kilometri nu există nici o boală epizootică și contagioasă, precum și că au trecut prin locuri neinfectate;
c) ca importarea produselor animale brute, conform art. 37 din regulamentul mai sus citat, să fie permisă sub următoarele condiții: peile, oasele, coarnele, vârfurile de coarne pe deplin uscate, mașe de vite cornute mărunte, uscate și sărate, părul de capră și lână nespălată, să fie bine împachetate în saci sau baloturi;
d) pentru oile și caprele destinate ca transit se va mai cere o declarație din partea Statului unde sunt destinate a se transporta acele animale, prin care să se dovedească că Statul, unde se duc, nu se opune la introducerea lor acolo;
e) produsele lactifere, seul topit, lână spălată și tratată cu calce, bine împachetate sunt permise a se introduce în țară;
f) lână nespălată și bine împachetată nu se va permite a se introduce de cât când se poate transporta cu drumul de fer, sau cu vase plutitoare, direct, în fabrica de spălat lână.

Piața din Sibiu, 7 Octombrie. Grâu Hectolitra 74-80 Kilo fl. 4.80 până fl. 5.60, grâu mestecat 68 până 72 Kilo fl. 3.60 până fl. 4.40, sâmbura 66 până 72 Kilo fl. 3.30 până fl. 3.90, orz 58 până 64 Kilo fl. 4.— până fl. 4.40, ovės 38 până 45 Kilo fl. 1.80 până fl. 2.40, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 4.90 până fl. 5.50, mēlaiul 74 până 82 Kilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 66 până 70 Kilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semința de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 9.— până fl. 10.—, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 8.— până fl. 9.—, lintea 78 până 82 Kilo fl. 10.— până fl. 11.—, fasolea 76 până 80 Kilo fl. 6.— până fl. 6.50, păsat de grâu 100 Kilo fl. 18.— până fl. 19.—, făină Nr. 3 100 Kilo fl. 15.— Nr. 4 fl. 14.—, Nr. 5 fl. 13.—, slămina 100 Kilo fl. 56.— până fl. 60.—, unsoarea de porc fl. 56.— până fl. 60.—, seul brut fl. 33.— până fl. 36.—, seul de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de seul fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 Kilo fl. 1.40 până fl. 1.60, cânepa fl. 41.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită Kilo 46 cr., carnea de vitel 36 până 40 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbec 28 până 30 cr., ouē 10 cu 20 până 25 cr.

LOTERIE.

Tragerea din 8 Octombrie st. n. Brunn: 22 20 75 85 24.

Bursa de Viena

din 8 Octombrie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Rentă de aur ung. 6%, hârtie 4%, 5%) and Price/Value.

Bursa de Budapesta

din 8 Octombrie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Renta de aur ung. 6%, hârtie 4%, 5%) and Price/Value.

Bursa de București.

Cota oficială dela 7 Octombrie st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Acț. de asig. Dacia-Rom.) and Price/Value.

Am onoare a aduce cu supunere la cunoștința publicului p. t., că pot servi cu tot felul de

Afumături

Cărnați de Frankfurt (à 6 cr.) și de hrean (à 3 cr.)

cu prețurile cele mai eține și în calitatea cea mai bună și totdeauna proaspătă. Comandē în afară se efectuează cât mai prompt.

Cu toată stima George Hersch, Strada Cisnădiei Nr. 32.

Schweighofer fii

fabrica imp. reg. de clavire în Viena

pentru Transilvania și în Sibiu

in depositul de clavire al lui Heldenberg

numai în mostre alese și cu prețuri originale se recomandă cu tot adinsul p. t. publicului din provincie.

Deschidere de neguțatorie nouă.

Am onoare a aduce la cunoștința publică că am deschis o neguțatorie nouă de vestminte muieresci și bărbătesci în piața mare casa Universității săsesci Nr. 16 (unde a fost mai nainte apoteca Teutsch). Rugând pe P. T. Public pentru cercetare numeroasă, sînt

cu profundă stimă

M. Krassowsky.

10.000 bucăți de gulere pentru muieri 5 cr. 10 cr.

Cel mai bun și mai ețin isvor în Sibiu.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between Budapest, Brașov, Sibiu, and other stations. Includes columns for train type (Tren de persoane, Tren omnibus, Tren accelerat) and departure times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.